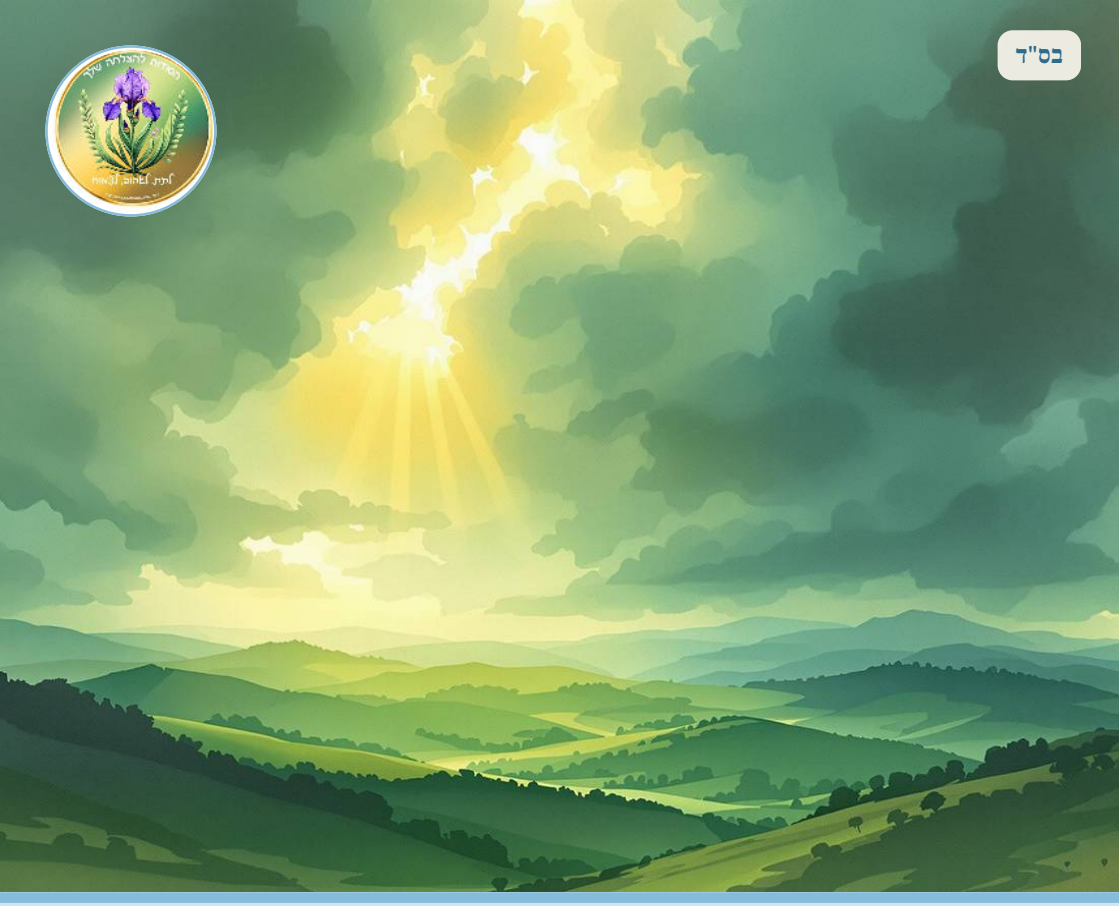
בס"ד

פרשת כי תשא

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

ונתנו 6

תרומת ה' (שמות ל, יד) 9

העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט... (שמות ל, טו) 10

מה עם הקטורת ? 12

ויאמר השם למשה קח לך סמים... (שמות ל, לד) 12

מעלה עשן כל שהוא 14

מה פירוש בקרבנו ? 15

הודיעני נא דרכיך...ואם אין מחני נא... 15

ועשית כיור נחושת ... 16

זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר... (שמות לב, יג) 17

בס"ד

פרשת כי תשא

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

◆ וידבר השם אל משה לאמור כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' לפקוד אותם לא יהיה בהם נגף לפקוד אותם

רבינו, משה אלשיך, עליו השלום, המפרש הגדול של התורה, שואל מה זה "כי תשא את ראש". למה אמר "כי תשא את ראש" ?, יכול היה להגיד "כי תשא את בני ישראל". האמת, יש שדקדקו שיש איסור שלא למנות את ישראל. כשרוצים לאסוף מנין או באים אורחים ורוצים להתארגן ורוצים לדעת כמה מנות להכין, אסור לספור אותם ואפילו לא במחשבה. וגם לא עם הפטנטים שעושים היום א' ב' ג' ד'. ועוד יש תשובה של רבי יוסף חיים "בתורה לשמה" האם מותר שהוא יתכופף ויראה כמה זוגות רגליים יש. הוא סובר שזה מותר. אבל לדעת בדיוק, לספור אנשים, למנות, אסור. מותר על ידי פסוקים כמו "ויתן לך הה' מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש" או "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ" או "הושיע את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם." כל אחד מהם יש בו 10. אבל לא יגיד דם צפרדע כינים, זה רק כשאתה עובר ברמאאלה. אז תגיד.

אז רבינו האלשיך כותב פירוש נפלא: דע שהראש של עם ישראל, חוץ מאיתנו, חוץ מהמנהיגים שלנו שיחיו החכמים, ה' ישמור אותם תמיד, הראש, צריך להיות מוכן תמיד, חס ושלום, ללכת קרבן וכפרה על עם ישראל. וזה פירוש "כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם". כלומר, חס ושלום, אם יש איזו גזירה, שלא תבוא ולא תהיה על הציבור, ואז הקב"ה לוקח כמו שאמר "טול הרב שבהם". כמו ששם "יאיר בן מנשה" שקול כנגד רובם של סנהדרין. 36 סנהדרין היה. והוא הלך לעולמו. אבישי בן צוריה, גם כן, הגמרא אומרת, עליו זה היה בן אחותו של דוד המלך, שקול

כנגד רב הסנהדרין. וכן מצינו נדב ואביהו שטרם נפלו, אמר: משה ואהרון סבור הייתי שאני או אתה או אנחנו נהיה הקרבנות של עם ישראל, כעת אני רואה שהם גדולים ממני וממך. אז זה הכוונה שלפעמים הולך הגדול כפרה על ישראל וזה הכוונה שמפני הרעה נאסף הצדיק. זה פירוש "כי תשא את ראש", הוא צריך למסור את עצמו וממילא לא יהיה בהם נגף לפקוד אותם. כלומר, הם נפקדו לא לטובה. נפקדו בגלל העוונות שעשו. עכשיו שאותו ראש הולך לעולמו ולא יהיה בהם נגף לשם לפקוד אותם. על ידי זה ישארו חיים וקיימים. טוב יותר לא לעשות עבירות ככה אף אחד לא ילך.

- **מה זה "ראש" ?**
- **למה אמר "ראש" ?**

אלא שבאים לספור, כל אחד אוהב להרים את הראש. כך אומר רבי יוסף אבן ספיר, עליו השלום. לכן אדם לא צריך להיות בחינת אדיוט קופץ בראש אלא להנמיך את עצמו. מסופר על רבו של הבן איש חי, הרב עובדיה סומך בעל ה"זבחי צדק", שהיה גאון אדיר תקיף גדול והנהיג את הקהילה בבגדד ביד רמה. הוא העמיד את התורה על תילה. זה היה לפני 200 שנה. עד לפני 120 שנה בערך שהלך לעולמו. 80 שנה הנהיג את הקהילה. הוא העמיד את ר' יוסף חיים. זה תלמידו. הרב שמעון אגסי תלמידו. יהודה פתיה תלמידו. הרב ניסים עיני תלמידו. ועוד....היו לו 60 רבנים תלמידי חכמים והם כולם תלמידיו. הוא היה בעל אמצעים. והוא ראה שהרבה ילדים מסתובבים ברחובות באפס מעשה. חקר מה הסיבה. התברר שהיו מלמדי תינוקות עם תלמודי תורה פרטיים. קראו לזה "כותב". זה החדר של הספרדים. ובכותב היה מלמד עם קול נעים שיודע למשוך את הילדים. מלמד אותם חומש נביא הלכות וכו'...ומקבל את שכרו באופן ישיר מההורים. אז צריך כסף. לפעמים ההורים עניים לא יכולים לשלם אז הוא שולח אותו אחרי חודש חודשיים הביתה. אז היו ילדים שנשרו והיו בחוץ. אמר רבי עובדיה סומך: זה לא עסק, הלך קנה בניין במרכז העיר שפץ אותו ותוך שנתיים הגיע ל 5000 תלמידים. היו לובשים חלוקי

פסים. זה היה בית היוצר של כל גדולי ישראל. ואחרי זה גדלו נעשו בחורים. והיו למעלה מ 30 כיתות. הוא היה בעצמו עוקב אחרי המורים. איך מלמדים ? מה מלמדים ? לפעמים מפתיע אותם באמצע השיעור ונכנס ואומר למורה תחזור על מה שאמרת, ואוי לו למורה שלא הכין את השיעור כמו שהיה צריך. והוא בעצמו הרב היה מפקח עליהם. היו 60 בתי כנסת בעיר, והוא דאג שבכל בית כנסת ישב יהודי, סופר ובודק, מטעמו ומכספו, שכל אדם מביא אליו את התפילין והמזוזה לבדיקה חינם אין כסף. ואם הם פסולים אומר לו מחיר הקרן כך וכך. ואם אין לו משלמים לו מקופת הצדקה. יום אחד נפטר אחד מהדיינים של בית הדין. עכשיו אי אפשר למנות בלעדיו. אחרי השבעה נכנס לבית המדרש. בבית המדרש יש 60 תלמידים, כולם גדולי עולם, והם יודעים שהוא מחפש מועמד מי יהיה דיין. עצר ליד הרב אלישע דנגור שהיה גאון הגאונים. רק עצר לידו התחיל הרב אלישע דנגור לבכות. אמר לו קום: אתה תהיה דיין מהיום הזה. התחיל לבכות מה חטאתי ? מה עוויתי ? מה פשעתי ? אוי ואבוי אם אני לא אדון דין אמת לאמיתו. הגמרא אומרת, לעולם יראה הדיין כאילו גהנם פתוח מתחת רגליו וחרב מונחת לו מעל צווארו, ואוי ואבוי, שאם היטה את הדין לכאן או לכאן. אמר לו לא יעזור לך אתה תהיה. אמר לו: טוב רבי, אתה גזרת עלי טוב, אבל תן לי 30 יום לחזור על שלחן ערוך, חושן משפט ואבן העזר. 30 יום יכול להספיק לחזור על כולם. אמר לו, נתון לך, אבל עוד 30 יום אתה מתייצב אוטומאטית בבית הדין. הלך וצם כל אותם 30 יום בתענית. לומד ולומד ולומד. הלך לפני 3 מחבריו ואמר: אני מוסר מודעה לפניכם. זה תופס מבחינה הלכתית כמו חתן שבא להתחתן, מוסר אני הודעה לפניכם, שכל מה שמינה אותי הרב זה מפני שאני מפחד מפניו ואני חושש ממנו ומפחד לעבור על דבריו ותדעו מהיום והלאה לא ברצוני אני הולך לשם לבית הדין ואם חטאתי או טעיתי או פסקתי דין שאינו אמת הרי הוא בטל ומבוטל ולא יהיה לי עונש בשמיים. ואתם תהיו עדי. חתמו לו השלושה. נודע הדבר לרב, והנה, קרא אותו לפני כולם, עכשיו תבטל את כל המודעות שמסרת...זה סוג של רבנים שאכפת להם, מפחדים.

כמו, יש מעשה ידוע עם החפץ חיים, שפעם אחת הגיע לאיזה עיר והיה מסתובב מעיירה לעיירה והיה מוכר את הספרים שלו החפץ חיים משנה ברורה, היה מלמד תורה את ישראל, הכל חינם אין כסף. יום אחד נכנס לאיזה עיר והנה בא אליו איזה איש אחד ואמר לו: אולי הרב יכול לשחוט לי תרנגולת ? והוא יודע שחיטה. אמר לו: לא אני לא שוחט. מפחד שתצא טריפה מתחת ידו. טוב. הלך לחפש מישהו אחר. אחרי 5 דקות: קרא את האת האיש הזה, אמר לו: אולי אתה יכול להוות לי 5 רובלים ? אומר לו: מאיפה אני מכיר אותך שאני אביא לך 5 רובלים. אומר לו: הא בשביל תרנגולת שאני אשחט, אתה לא מכיר אותי ואתה מוכן. אבל בשביל 5 רובלים לתת לי אתה לא מכיר אותי. למה לא אכפת לך ?

מעשה נוסף

פעם אחת נפטר השוחט של העיר והוא הלך למנות שוחט במקומו. בא אחד התחיל לבכות. אמר: אני לא רוצה, יש לי יראת שמיים אני מפחד. אמר לו: אז מה רצית שאני אקח אחד שאין לו יראת שמיים, בדיוק בשביל זה בחרתי בך.

לכן אמר, "כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם." תמיד צריך למנות אנשים יראי שמיים, צדיקים, חסידים, תמימים, עובדי ה' באמת.

ונתנו

כתב ר' יעקב בעל הטורים, המילה הזו נקראת ישר והפוך, לומר לך, שכל אדם מה שנותן צדקה הקב"ה מחזיר. כמו שאמרה הגמרא: מזונותיו של אדם קצובים לו מתשרי עד תשרי חוץ מתשרי. מה שמשלם לתלמוד תורה, תינוקות של בית רבן, שבתות, ראשי חדשים, ימים טובים וגם צדקה כפי שהוא נותן כך יתנו לו.

וכתב ר' אליעזר פאפו בעל פלא יועץ, שהצדקה דומה למשפך. אם יש משפך גדול אם פה רחב, אז אתה יוצק הרבה לתוכו. אבל, משפך צר, שופכים בו מעט. כך אם

האדם נותן צדקה ביד רחבה אז הקב"ה נותן לו ביד רחבה. אבל אם, חס ושלום, נותן בצר, אותו דבר הקב"ה נותן לו כפי שהוא נותן.

ואמר אחרי זה: זה יתנו.

זה, פסק. למה יש פסק ? ויתנו מנוגן רביע. האשכנזים קוראים את זה "מונח רביעי". הגמרא אומרת, שמצווה לתת מעשרות. אחד מעשר מכספו. ולמה אחד מעשר ? כתב המהר"ם: שאם אתה נותן אחד מ10 אז אתה מאמין בקב"ה והקב"ה יתן לך 11 ו 12 ו 13 עד 19 אח"כ 20 ושוב. ולמה נותן מעשר דווקא ? כי כך המשנה אומרת ? מעשרות סייג לעושר. אדם רוצה שישמר הכסף שלו ויהיה לו גדר שלא יפרצו לו את הממון יזהר להפריש מעשרות. מדוע ?

כל דבר יש לו: ראש, תוך, סוף.

גם לאדם יש ראש, תוך וסוף. "תוך" זה הגוף ו"סוף" זה הרגליים. שלחן יש לו "ראש", "תוך" ו"סוף". אח"כ יש לו גם "ימין", גם "שמאל" וגם "אמצע". נמצא של"ראש" יש "ימין", "שמאל" ו"אמצע". "תוך" יש לו "ימין" "שמאל" ו"אמצע". "סוף" יש לו "ימין" "שמאל" ו"אמצע". נמצא, 9. ידוע שהמספר 9 הוא נקרא מספר שלם. מפני שאין יותר מ 9. אחרי 9 יבוא 0. 9 זה מה שאתה עשית, הקב"ה יתן לך 10. ואתה תתן את החלק העשירי לעני לצדקה, אז המעשר הוא עשר, אז אתה אומר אני אפס והקב"ה אחד. יחיד ומיוחד שנתן לי את הממון הזה. אז הקב"ה אומר: ככה? אני אתן לך 11 ו 12 ועוד...אתה לא נותן, הקב"ה יקח את האחד שלו ומסכן האדם הזה ישאר עם אפס. מי שרוצה לתת יותר מותר לו לתת עד חומש. אל יבזבז לצדקה יותר מחומש. כמו מונבז המלך. הוא בנה של הלני המלכה. אימו היתה צדקת. היה מהמשפחה של אגריפס. גרים היו. אבל הוא מונבז, הנכד היה צדיק גדול. הגמרא אומרת, שהוא בשנות בצורת הוציא את כל הרכוש לחלק לעניים. אימו, הלני המלכה, מה לא תרמה לבית המקדש, נברשת של זהב, פרשת סוטה מזהב, והוא בנה נקרא מונבז על שם שבזבז. באו בני משפחתו אמרו לו: שוטה

שכמוך. כל מה שגנזו אבותיך אתה מבזבז ? אמר להם: אבותי גנזו למטה. אני גונז למעלה. אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בהם, אני גנזתי במקום שאין היד שולטת בהם. אבותי גנזו לאחרים. אני גונז לעצמי. הכל צדקה, זה בדיוק הפוך ממה שהאדם חושב. כמו רבי שמואל הנגיד שהיה משנה למלך ספרד. גדול ונורא. יום אחד היה יושב עם המלך בגינת המלך. שואל אותו המלך: רבי שמואל, אתה יש לך נכסים ? כן ברוך ה', ה' חנן אותי אדמות קרקעות, כרמים, עבדים, ארמונות. אומר לו: כמה הרכוש שלך ? אומר לו: תן לי כמה דקות. אוציא את הפנקס ואמר 100000 זהובים. אמר לו: איך אתה אומר כך ? רק הנדל"ן שלך שווה מאה אלף זהובים. איפה כל היתר. סליחה אדוני המלך, אתה שאלת אותי כמה יש לך ? כל מה שאתה אומר עכשיו, זה בינתיים ברשותי. מה יהיה עוד דקה אני לא יודע. זה מה שנתתי צדקה עד היום.

אתה רשאי לתת חומש. לא יותר. שלא יעני וייפול מנכסיו ואז יבוא לקופת צדקה ויאמר תנו לי.

הגמרא אומרת על מור עוקבא, כך אומר רבינו האר"י. היו שלושה צדיקים ששלושתם נשמת יעקב אבינו. בא להיפטר מהעולם קרא לבני ביתו ואמר תעשו חשבון כמה צדקה נתתי. עשו חשבון. יצא 10000 דינרי שינקא. שינקא, רש"י אומר: זה דינרים משובחים שבכל בנק בעולם מקבלים את זה. אמר: מה ? המזוודות שלי קטנות והדרך ארוכה. שעה לפני מותו אמר, חצי מהנכסים לצדקה. שאלו: כיצד ? הרי אסור יותר מחומש. תרצו: זה בחיים. כאן הולך למות אז נותן. תירוץ שני: כיוון שהוא בעוד שעה יעמוד בפני בית דין של מעלה, וכתוב באיוב, עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו. הכל כדאי לשלם כדי להינצל מהדין למעלה.

במילה אחת יש "אזלא גריש". "ונתנו". למה ? 2 טעמים. אומר הגאון מוילנה: אל תשב בבית ותגיד עד שהעני יבוא וידפוק בדלת. אלא אני ארוץ. אזלא גריש. אצל האשכנזים קוראים לזה "קדמא ואזלא". אתה תקדים ותלך. קדמא, תקדים, אזלא, תלך. השמות של הטעמים הם בארמית. ואז לא יהיה בהם נגף לפקוד אותם.

מה זה לא יהיה בהם נגף ? אומר ר' יונתן אייבשיץ: פעם היה בדורו, התחילו כל ההשכלה הארורה, וכל אלה היו נגד היהדות היו רוצים לספור כמה יהודים יש ? איך יודע ? סופרים לפי המזוזות שבבתים. או באטליזים, כמה אנשים באים לקנות בשר חלק. או בבתי הכנסת כמה אנשים יש בבתי הכנסת. כך ידעו כמה יהודים יש. אבל בדורינו, התחילו המשכילים, אז לבית הכנסת לא היו באים וגם בשר לא היו מקפידים על חלק. אז מאיפה היו יודעים ? היו הולכים לבית הקברות וסופרים כמה מצבות יש. איך אמר הרב חיד"א כשהגיע לאיטליה, אז בבית הכנסת הוא שומע שמות של גויים, סטפן...הלך לבית הקברות הוא רואה אברהם, יצחק. שהוא חי הוא מתבייש בשמו היהודי, אבל כשהוא מת הוא משתמש בשמו היהודי. יש לחיות יהודי ולא רק למות יהודי.

הקב"ה הראה למשה מה הצדקה עושה בשמיים. כמו שהאש אתה יכול לעשות בה דברים הכי טובים: לאפות, לבשל ולחמם את הבית. אבל אם יכניס את האצבע לאש...הממון אפשר לעשות בו דברים מפוארים. להפיץ תורה. וה' יצילנו יכול להקים אצטדיונים. למה אש ? כי יצר הרע הוא מאש. אז איך אני יכול לו ? אין בעייה תתן צדקה תנצל גם מהיצר הרע.

הייתי פעם בחנוכת בית, שהזמינו את ראש העיר שעל שמו יש איצטדיון. אמרתי להם: שהגויים קוראים לערים על שמם. טיבריוס בנה את העיר טבריה. אלכסנדר אלכסנדריה. אבל היהודים לא כך. לא מעניין אותם אבנים ואדמות אלא אנשים. אז באתי לצאת, שאלו אותי איפה זה כתוב ? איפה זה כתוב ? אז עניתי להם: בראשית רבא על הפסוק "קראו בשמותם עלי אדמות".

תרומת ה'

שמות ל, יד

תרומה לשם שמיים לכבוד הקב"ה. תרומה נצחית שקיימת לעד.

העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל

שמות ל, טו

שהעשיר ידע שאם הוא ימנע לא יעשיר, למה זה חצי שקל. והדל לא יחשוב שאם אולי אני אתן צדקה הכסף שלי יתמעט. והדל לא ימעיט, הכוונה לא ימעיט לי הכסף מהצדקה. וכן, עשיר במצוות ועניות במצוות. יש אדם עני בכסף ויש אדם עני במצוות. הרב חיד"א היה מתפלל תצילנו מדלות, מעניות ממון, מעניות מצוות ומחסרון כיס.

כמה שעשית מצוות אתה צריך לעשות עוד. לפי העוצמה שלך אתה צריך לעשות. כל מה שעשית זה נחשב אפס. כמה הקב"ה השפיע עליך טובה. והדל לא ימעיט לא יגיד מה אני יכול לעשות. יש אחרים שיכולים לתת. כל אחד יהיה גיבור ויתן.

מיד אחרי זה, התורה מצווה אותנו על הקטורת. כאן בפרשה יש כמה דברים חשובים, גם קטורת, גם י"ג מידות של רחמים. אלה עניינים גדולים מאד. לפעמים מדלגים על פיטום הקטורת או על 13 מידות. איזה דברים נעלים נעשים בי"ג מידות של רחמים. אומר רבינו החיד"א על המדרש, שבכל מקום שאומרים י"ג מידות

אפילו חס ושלום רשעים, הקב"ה מוחל עוונותיהם. אמר ר' יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו. **ויעבור ה' על פניו**.

- **מה זה "ויעבור" ?**

כי אדם עובר בפני התיבה, מלמד שהתעטף הקב"ה בטלית כשליח ציבור עובר לפני התיבה. ואמר לו: כזה אני עושה ואתה תלמד ממני. וצעק, השם, השם, אל רחום וחנון..הגמרא שואלת למה פעמיים "השם" ? אלא שאני הוא רחמן שהיה גם לפני שחטא אני אוהב אותו וגם אחרי שחטא, אותו דבר אני אוהב אותו. אז שאלו: טוב למה צריך לרחם לפני שחטא ? אחרי שחטא צריך רחמים. ואומר: גם זה שלא חטא צריך רחמים. למה ? הוא מתגאה בליבו תראה אני לא חטאתי. אומר הרב שבט מוסר: אתה יודע למה העולם לא מתוקן ? כשהרב אומר מוסר, כל אחד אומר, איזה יופי הרב דבר היום בדיוק עבור השכן שלי ולא עבורי.

אומר הזוהר הקדוש: בשעה שאומר האדם ווידוי, השטן לא יכול להגיד כלום. אומר לו: הוא היה אצלי והודה לי וגביתי את חובו ממנו. אז ככה לוותר ? בישיבת בית אל מנהגם היה גם שהיה חתן ואבי הבן ובר מצווה, אחרי שהיה יוצא החתן, אחרי שאמרו "עלינו לשבח" היו אומרים 13 מידות ווידוי.

באמירת "**ויעבור**" איזה רחמים מעוררים בשמיים. ייחוד גדול שנעשה בעולמות. 13 מידות של רחמים אינן חוזרות ריקם. נשבע הקב"ה למשה רבינו: ושמתיך בנקרת הצור, וסכותי פי עליך ...

ואומר דוד המלך: אליך נפשי אני אשא..הרי נפשי מסורה בידיך, עשה בי מה שאתה רוצה. אני נותן לך את הנשמה שלי תעשה בה מה שאתה רוצה. ואז הקב"ה אומר לו: גמרנו אתה איש חדש, מבטל מעליך כל הגזירות. אז למה לוותר על כל זה בקלי קלות. למה ? זה חבל. **מעלת התחנון גדולה מאד !!!!**

מה עם הקטורת ?

ויאמר השם למשה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה...

שמות ל, לד

הגמרא אומרת: "עלית למרום שבית שבי". הרמב"ם אומר, דבר מפחיד: לא היה ילוד אישה ששום מלאך ושום שר לא יכל לעמוד מולו ועמד מול הקב"ה ונכנס לפני ולפנים למקום שאפילו מלאכי השרת לא יכולים להיכנס. והראה לו הקב"ה את גנזיו ועמד ודבר איתו פנים אל פנים. ענק שבענקים.

משה רבינו עולה לשמיים, כל המלאכים באו לריב איתו מה יילוד אישה בינינו. הוא ניצח אותם. הגמרא: כל אחד נתן למשה איזה חלק משלו, איזה מתנה. ואפילו השטן נתן לו מתנה.

- **מה מתנה נתן לו ?**

קטורת.

הסוד של הקטורת: מקום שיש קטורת השטן לא יכול לעמוד שם. ולמה ? כיוון שהקטורת היתה מאחד עשר סימנים. ה"חלבנה" שריחה רע גם היא נכללה. כל תענית שאין בה מפושעי ישראל זו אינה תענית. הקב"ה רוצה גם את הרחוק. "חלבנה" גימטריה שלה "המן". 95. תביא את החלבנה תכתוש אותה עם כולם "הדק היטב היטב הדק" וגם היא תהפוך להיות ריח טוב. הרמב"ם אומר בספר הרפואות. יש רפואה ששמה "תריקא". היום לא יודעים מה זה. היו עשבים שהיו רוקחים אותם יחד והיו לוקחים בשר של נחש האפעה שורפים אותו והיו שמים אותו בתוך ה"תריקא" ונותנים לחולה והיה מתרפא באותו יום. זה אותו סוד של הקטורת. כמו באפר פרה אדומה שהיתה מטהרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים.

הזוהר הקדוש אומר: דע כל אתר ומקום שאומרים בו פיטום הקטורת ניצל ממות מצרות מייסורים ממחלות. מכל הדברים הרעים אפשר להציל על ידי אמירת קטורת. הרי בקטורת אומרים "לפניך". מה עניין לפניך ? אלא לפניך פירושו **לבדך.**

- **מה היה עושה הכהן הגדול בבית המקדש ביום הכיפורים ?**

היה לוקח קטורת דקה מן הדקה ונכנס לפני ולפנים ושם את הקטורת על הגחלים. והיה ממתין עד שימלא הבית כולו עשן. "וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש עד צאתו". אסור שיהיה שום אדם בתוך קודש הקודשים כאשר הכהן נכנס. אז אנחנו רוצים להזכיר לו כל יום, זכור מה עשינו. אתה הוא השם אלוקינו שהקטירו אבותינו לפניך את הקטורת. זה היה לפני ולפנים ואתה היית לבד עם הכהן הגדול. היום במקום קטורת בבית המקדש אנחנו אומרים את הקטורת. טוב למנות את סימני הקטורת באצבעות ידיו, שלא יחסר אף אחת מהן. חלילה שלא ידלג.

מעלה עשן כל שהוא

היה שם מעט עשב שמעלה עשן והיה גורם שהקטורת היה עולה ומתמר כמקל. כי עשן שעולה הוא מסולסל.

בית אבטינס היו ממונים על הקטורת. כל כלה שהיתה באה להיכנס למשפחת בית אבטינס היו עושים איתה תנאי שלא תשים בושם. הם לא היו מתבשמים לעולם שלא יגידו שהם היו לוקחים מהקטורת. חלילה וחס. הם לא גילו את אופן עשיית הקטורת לאף אחד.

מקום שאומרים שם קטורת לא יהיה שם מוות, גזירה או צרה. אמר ר' שמעון: אם היו יודעים בני אדם את מעלת הקטורת היו לוקחים מילה ומילה ועושים ממנה כתר זהב. מי שאומר 3 פעמים ביום את הקטורת מובטח לו שלא יארע לו שום נזק. והיא מסלקת את היצר הרע. ואם חלילה אדם לא אומר אותה. לא רוצה להגיד מה יכול לקרות.

פעם אחת תפסו אדם עשיר שמעביר סחורות והצהיר רק על חלק מהסחורות למכס. בדיוק תפסה אותו פקידת מכס ודרשה שיצהיר. אמר מה אני אעשה ? אגיד קטורת. אמר לה: ציפורן אוטווו חלבנה אוטוטו..סלקה אותו. אמר ראית: אמרתי 4 סימנים סילקה אותי הייתי אומר את כולם הייתי מגיע לירושלים. אז זו מעלת אמירת הקטורת. **הקטורת חשובה מאד מאד**. ומצילה את האדם מכל דבר רע. המעבר יבוק אומר שהקטורת מצילה את האדם גם בשביל שלום וגם בשביל בריאות האדם. בחצי הלילה הראשון לא אומרים קטורת, כך אמר רבינו האר"י. אחרי חצות לילה טוב לומר את פיטום הקטורת.

אחר כך אמר: **ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא...**

מה פירוש בקרבנו ?

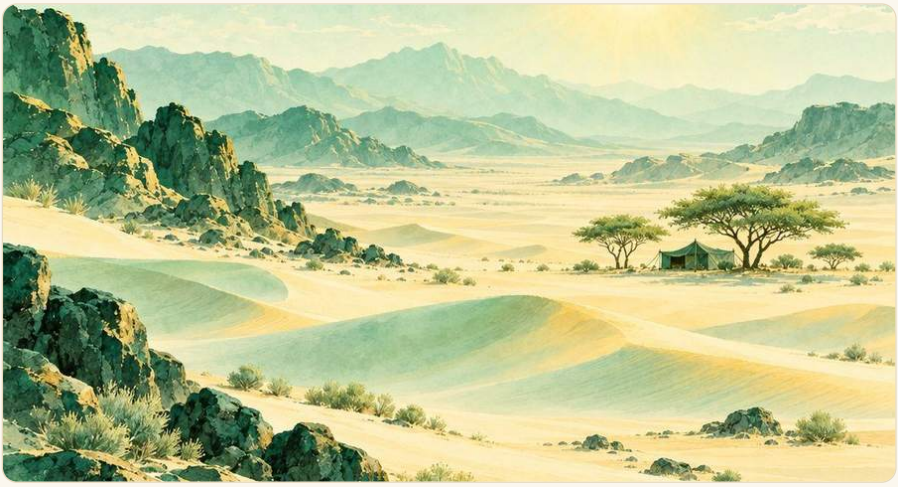
הודיעני נא דרכיך...ואם אין מחני נא מספרך..

היה סוחר שבא למכור צלחות מעץ ברמת אביב ג'. מה הם צריכים שם צלחות מעץ. הם אוכלים במסעדות לרוב. אמרו לו, לך לכרם התימנים לגבעת אולגה בחדרה, הלך לשם באמת חיסל את כל הסחורה.

אמר משה רבינו: ריבונו של עולם, יש לך 13 מידות של רחמים. ותדעו הזוהר אומר אין אור גבוה בעולם כמו 13 מידות של רחמים. ריבונו של עולם יש לך י"ג מידות ואתה מוכר את זה למלאכים ? הם צריכים י"ג מידות ? יש להם שכר ועונש. אנחנו צריכים את זה פה בעולם התחתון. ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא. דווקא בגלל שאנחנו עם קשה עורף אז אנחנו צריכים. אתה השם גדול ואנחנו יש לנו חטאים גדולים. מתאים להשם גדול לסלוח עוונות גדולים. לכן, הי"ג מידות אין

כמו זה. גמרא מפורשת: מובטח שאינו חוזר ריקם. ברכת כהנים בכל תנאי ובכל מצב היא מבצעת את תפקידה. וכן 13 מידות. לכן 13 מידות עניינם גדול מאד.

ועשית כיור נחושת ...

ממה היה עשוי הכיור נחושת ? ממראות הצובאות אשר צבאו פתח אוהל מועד. אותם מראות שנשים צדקניות שנשות מצריים כאשר הגברים כבר התייאשו ולא רצו להביא יותר ילדים. אז הנשים היו טובלות, היו הולכות לבאר והיו ממלאות 2 כדים של מים, והיה אחד של מים זכים ואחד מלא דגים. היו מבשלות את הדגים והיו מביאות אותם לשדה לגברים. ושם היו תחת התפוח עוררתיך שם חבלתך אימך ...והיו מראות להם במראות איך הגבות שלה מסודרות וככה היתה מפייסת אותו. אמר הקב"ה אלה המראות האלה, אני רוצה אותן בפתח אוהל מועד שיעמדו שם לטהר. למה ? שאדם נכנס לבית הכנסת צריך לטהר את מחשבותיו. תעשה מצוות אז רואים את התמונה שלך. ר' דוד אזולאי אומר דבר מבהיל. כשאדם מסתכל במקום שבו יש שכינה, דמותו מצולמת. הוא כתב זאת לפני 400 שנה. אדם

מסתכל על ההיכל, התמונה של האיש שהסתכל על ההיכל נמצאת על ההיכל. פותחים ספר תורה. כל מי שמסתכל על הספר תורה דמותו מצולמת בתוך הספר תורה. אדם הולך לכותל המערבי דמותו שם. בשביל זה רצה משה רבינו להיכנס לארץ. שלפחות דיוקנו יחקק בארץ ישראל. כל דבר של קדושה הדמות שלו נחקקת שם ונראית. כך היה גם בכיור של בית המקדש. היו באים לשם, זה היה מבריק, הנחושת היתה נקייה, והיתה מראה את האדם. כשאתה נמצא מול המראה אתה נמצא שם וכשאתה זז אז אינך נראה. מה זה בא להראות ? שכל קנייני העולם הזה הם זמניים. כל ההנאות הן זמניות. לכן, סור מרע, תרחץ את הידיים שלך קודם ואחרי זה תעשה טוב.

- **ואיך מסיים ?**

> **זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך**
>
> שמות לב, יג

אמר משה רבינו לקב"ה: זכור איך אברהם אבינו בקש מ 50 עד שהגיע ל 10. לא אשחית בעבור העשרה. אמר משה רבינו לקב"ה: אני אביא לך 80 צדיקים. איך 80 ? אמר לו: תביא ואני מוחל לישראל. אמר לו 70 זקנים זה בסדר ? כן. אהרון אח שלי וארבעת בניו, זה בסדר ? כן. איפה עוד 5 ? תקח את פנחס ואת כלב. ומשה את עצמו לא שם. תראה איזה עניו. טוב 77. מה עם עוד 3 ? שלושת האבות ביחד 80. חטאו 11 שבטים. שבט לוי לא חטא בחטא העגל. על כל שבט אני צריך להביא 7 צדיקים לכפר עליהם. אלה שבעה כורתי ברית. שבעה צדיקים. שבעה כפול אחד עשר 77. אבל אני צריך 10 לכל שבט, כי רק בעבור העשרה אמר הקב"ה לא אשחית. אז שלושת האבות הצטרפו לכל שבט, כי הם שייכים לכל שבט ושבט אז האבות נכפלים כפול 11 פעמים, 33. אז 7 ועוד 3 , כפול 11 זה 110.

"משבח אני את המתים שכבר מתו". בא שלמה המלך ואמר: יו, איזה תרגיל יפה עשה משה רבינו. לקח את המתים שכבר מתו וצירף אותם לכל שבט ושבט. את החיים אי אפשר להכפיל אבל את המתים כן. וכך הקב"ה כפר לבני ישראל.

הקב"ה יציל אותנו מכל צר ואויב מכל נזק ומכשול ומכל תאונה ומחלה וחבלה ויגזור עליכם ועלינו גזירות טובות. וידידיה אוסף צדקה לתלמידי חכמים עניים.

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר